sed etiam propa malicia et pma
ginacõe. Quid enim obfuisse
regi fabio si anthiocho naues
clargitus fuisset qs secauit et
incendio dedit. Narrat enim
Valerius libro septimo. Cõ cũ
Fabius regem anthiochũ sup
asset dimidiamq; partẽ suarũ
nauiũ ex pacto reape deberet
tunc. Fabius naues singulas
per dimidium iussit diuidi vt
regem anthiochum classibus
priuaret sed quid sibi profuit
Nunqd melius ex quo victor
erat si pactum pspere tenuisse;
hoc tũ fieri inuidia non pmisit
que nullius bonũ pmittere po
test. Deu noui quomã inuidia
fera pessima ẽ suoq; veneno co
cius inficit et pungit quo ali
quem meliorem et virtuosiorẽ
sentit. Quoniam teste. Tullio
in rethorica secunda. Virtutis
comes est inuidia. Affricanus
siquidẽ dedit industria virtutẽ
Virtus gloriam et gloria emu
los cõperauit. Et. Salustius ĩ
iugurtino. Post gloriam me
mineris inuidiam sequi. Itaq;
inter mortales difficilimũ glo
riam inuidiam vincere. Nam
dyabolus illius sator est. Con
sideret igitur prudẽs qꝗ graue
peccatum est inuidia quae spõte
et ex propa malicia in animo
accipitur. Unde. Tullius ĩ phi
lippica secunda. Nec mqt. Gra
uiora sunt mala quae animo cõ
cipiunt qꝗ quae corpore ferũtur
Miserior est igitur qui ĩ se suscí
pit sceleus qꝗ qui alterius faci
nus suscipere cogitur.

Explicit secundus liber
sophilogij

Incipit plogus tertij q
ẽ de quore statibus mũdi

Status omnis hu
manus ruinosus
est illoq; iure sta
tus debet vocari si
rebus decliuiorĩ
bus oppetitur. Omnes enim diui
tes et potentes qui olim floruerunt modico terre angulo acci
si sunt. Itaq; mors auctis opi
pis et honoribus terminũ im
ponit. Quamobrem huic libro
quarto plogum de morte per
mitto. Arbitror enim mortem
fore speculum quotũlibet statu
um mũdi. Nam qui se moritu
rum cõsideraat si celsus est mi
nime gloriatur cernens suo pri
cipatui ignotum finem preberi
Si pauper quis est tollerancie
remedium mors ipsa pstat eo
qꝗ facilius dolorem animus ge
rit quem nouit breui aut sũ asu
mari. Fiet igitur processus vt
in precedentibus per capitula.